

[Socialministeren.]

over en længere periode, som det har gjort i dette tilfælde.

Bernhard Baunsgaard (RV):

For det sidste svar takker jeg helt ubetinget. Der er blot én ting, jeg vil gøre ministeren udtrykkelig opmærksom på, og det er, at det er socialstyrelsen, der mod medarbejdernes protest har tvunget Bøgholt til at tage 12-årige piger ind. Jeg beder om, at man fra socialstyrelsens side endnu en gang tænker over, om det er rimeligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Børge Pedersen (FP) til socialministeren:

„Hvilke forholdsregler kan ministeren tage for at sikre, at plejehjem tages i brug efter deres hensigt og til de patientgrupper, som de er indrettet til?“

(Spm. nr. 224).

Skriftlig begrundelse.

I den aktuelle sag henvises der til Psykiatrisk Plejehjem, Løgstør.

Det blev færdigt ca. 1. november 1973 og var normeret til 38 beboere, hvis sygdomsbillede og alder var af en sådan art, at de til en vis grad kunne klare sig selv, og som var modtagelige for terapi.

Derfor blev hjemmet indrettet med separate køkkener til beboerværelserne, og der blev indrettet et yderst veludstyret terapilokale med blandt andet 2 væve, og der blev ansat 2 terapeuter.

Dette veludstyrede hjem kostede ca. 7 mill. kr., og ud over de nævnte to terapeuter blev der ansat at plejepersonale på 25 samt køkken- og rengøringspersonale.

I stedet for at overføre 38 patienter af det sygdomsbillede, hjemmet var normeret til, og som kunne nyde godt af de gode og frie forhold, som selv kunne foretage småindkøb og selv bruge de små køkkener efter eget behov og ønske, og som var modtagelige for terapi, blev der kun overført 21 patienter af et væsentlig andet sygdomsbillede og alder, end hjemmet var normeret til.

Pr. 1. april 1974 var der overført 21 senile demente og kronisk skizofrene, hvoraf ingen var i stand til at bruge hjemmets dyre faciliteter — køkkenerne og terapien.

Hvad er begrundelsen for, at man ikke overførte 38 beboere fra den patientgruppe, som hjemmet med så stor bekostning var indrettet til, og hvorfor er hjemmets kapacitet ikke udnyttet fuldt ud, så gennemsnitsudgiften pr. beboer kunne holdes inden for de rammer, som var forudset, da hjemmets oprettelse blev besluttet?

Børge Pedersen (FP):

Vi havde her i tinget for et stykke tid siden en debat om statshospitalerne, og der var da nogenlunde enighed om, at i alt fald på de ældre statshospitaler var forholdene ikke så gode, som man kunne ønske, idet statshospitalernes patienter er af alle mulige arter. Der er nogle, der er mere syge end andre, og det var nærmest dem, der var mindst syge, man havde betænkelighederne over for. Bl. a. var der fra deres pårørendes side en stærk kritik af den måde, mange af dem var anbragt på. Derfor er samfundet forskellige steder gået i spidsen med at opføre nogle hjem, beregnet på den kategori af patienter, der til en vis grad kan klare sig selv.

Det hjem, mit spørgsmål handler om, ligger ved Løgstør og er indrettet til 38 patienter. Det blev færdigt i november måned 1973 og var beregnet til patienter, der var i stand til til en vis grad at klare sig selv, og som var modtagelige for terapi. Derfor var hjemmet indrettet med temmelig gode og moderne faciliteter bl. a. med hensyn til terapien, og der var indrettet værelser med eget køkken, så disse patienter selv kunne lave mad og gå i byen og købe lidt ind.

Hjemmet blev også bemanded med et personale, der svarede til det, hjemmet var beregnet til, og der blev ansat 25 plejere, 2 terapeuter og en del køkken- og rengøringspersonale. Men de institutioner, hvorfra disse beboere skulle overflyttes, overholdt efter min mening ikke det sigte, der var. I stedet for at overføre disse 38 patienter med en, hvad skal vi kalde det, relativt høj mobilitet overførte man 21 senile patienter i stedet for. Det kan ikke være meningen, at man skal bruge hjemmene til andet end det, som de er beregnet til. Det har man gjort i dette specielle tilfælde, og jeg mener, at det fra myndighedernes side burde kunne kræves, når der stilles så væsentlige beløb til